

На перекладних... БТРах

«Полтавський батальйон небайдужих» – найпотужніша волонтерська організація на Полтавщині. Об'єдналися активісти довкола громади Свято-Успенського собору м. Полтави, а засновником «батальйону» став Архієпископ Полтавський і Кременчуцький УПЦ КП Федір (Валентин Бубнюк). «Хто ж, як не ми!» – під таким девізом і почали працювати волонтери ще в квітні, коли події на Сході країни лише розпочиналися. Відтоді двері собору завжди відчинені для тих, хто хоче внести свій вклад у благородну справу.

«Наш «батальйон» виник ще у зв'язку з кримськими подіями, хоча назви на той час не мав, – каже владика Федір. – Ми всі тоді дуже хвилювалися, вболівали за цю ситуацію. Я навіть брав благословення у Святейшого Патріарха та їздив до Криму, хотів хоч якось підтримати там наші церковні громади. Ми підтримували й різні проукраїнські заходи. Брало участь у мітингах і панахидах в Сімферополі біля пам'ятника Тарасу Шевченку, де гуртувалися проукраїнські сили, але, звичайно, що ми не могли протистояти озброєним російським військовим. Але я думаю, що така ситуація з Кримом тимчасова. Вже тоді ми намагалися підтримувати наших військових, котрі були в Криму. Ми, наприклад, зібрали певні гроші для Феодосійського окремого батальйону морської піхоти, вони досить мужньо трималися, їх останніми захопили силою під час нічної спецоперації російського «спецназу». Приємно було, що командир, з яким ми спілкувалися, не зрадив Батьківщини. Його захопили в полон, потім віддали й він поїхав до України продовжувати військову службу разом із частиною військовослужбовців свого батальйону. Тому вже тоді створилася ця волонтерська група.

Назва ж народилася після початку воєнних дій на Донбасі, вторгнення російських спецслужб і найманців на територію нашої держави. Спершу для інтернет-сторінки у Facebook використовували жартівливе «Полтавський диванний батальйон». Але ніхто й не думав тоді, що ця робота набере такого розмаху, стане серйозним явищем. З «диванного батальйону» й справді народився широкий народний рух».

Нині «Полтавський батальйон небайдужих» здійснює регулярні «рейди» в зону АТО, аби передати воїнам-землякам речі, зібрані для них полтавцями. Особлива увага Полтавському батальйону територіальної оборони. Причому волонтери вже налагодили роботу «на випередження»: постачають туди не «все підряд», а саме краще необхідні в той чи інший час речі.

Тим паче що останнім часом волонтерам доводиться вирішувати і значно складніші завдання. Наприклад, забезпечення земляків бронежилетами, приладами нічного бачення... Не так давно справжнім досягненням «батальйону небайдужих» стало придбання тепловізора вартістю понад 50 тисяч гривень, який передали десантникам у зоні АТО.

– Ми постійно взаємодіємо з військовими, зокрема і з командиром Полтавського батальйону територіальної оборони, – розповідає владика Федір. – Я йому телефоную та запитую про потреби, але ми часто й зустрічаємося з ним, бо не про все можна навіть говорити по телефону. Але допомагаємо ми не лише цьому батальйону. Наш принцип – допомагати всім полтавцям, котрі служать у різних підрозділах, беруть участь у військових діях. Буває й так, що до когось ми не можемо дістатися, бо ці люди фактично на передовій. Зв'язуємося з ними, з'ясуємо, яким чином можна передати вантаж, через кого... Інколи виходять, як ми вже жартуємо, на «перекладних БТРах». Але зрештою завжди уточнюємо, чи дійшов вантаж до адресата. Пригадую випадок. Релігійна громада в Оржиці збрала продукти й одна жіночка поклала у ящик аркуш паперу з номером свого телефону. Зізнається, що аж заплакала, коли їй через кілька днів за телефонував один військовий і щиро подякував за допомогу. Інколи я й особисто супроводжую ці вантажі, адже хочеться зустрітися з хлопцями, підбадьорити, благословити...

– А знаєте, яким дарунком солдати радіють найбільше? – запитує владика Федір. – Листам від земляків і дитячим малюнками, які ми разом із речами відправляємо для наших бійців як «особливо цінний вантаж». Ви бачили б їхні обличчя у цей момент! Як вони все це сприймають, ну, як діти!

Загалом «Полтавський батальйон небайдужих» уже зібрав для потреб армії понад 500 тисяч гривень, які витрачено на закупівлю продуктів і речей для воїнів. Це без урахування «самопливу» у вигляді тих само продуктів і речей, котрі щодня надходять від небайдужих полтавців.

Є у волонтерів (не лише з «Полтавського батальйону небайдужих») і свої проблеми. На жаль, не в усі «гарячі точки» можуть нині дістатися, аби безпосередньо передати гуманітарний вантаж. Але це перешкода об'єктивна. Утім є і суб'єктивні. Скажімо, не завжди йде назустріч волонтерам і командування.

– Якщо ти вже налагодив зв'язок із конкретними командирами, тоді проблем нема, – свідчить волонтер Григорій Фірсов. – Але спершу «протоптати доріжку» дуже важко, бо в армії така сама бюрократія, як і в цивільних, а, може, інколи навіть гірша. Тому часом ніхто не хоче особливо «возитися», тим паче, коли обсяги гуманітарної допомоги невеликі...

– Я працюю у бюджетній організації, – каже волонтерка Світлана Петренко. – Ми вирішили передати для госпіталю свій кондиціонер, але з'ясувалося, що це незаконно, хоча прилад уже списаний, але працює... Тоді ми просто збрали власні гроші й таки зробили добру справу. До речі, по лінії своєї волонтерської діяльності довелось зіткнутися і з таким питанням, як право власності. Не дивуйтеся... Якось у тому ж таки госпіталі передали кілька портативних радіоприймачів для поранених, але тоді ми ще були не вельми обізнаними у різних тонкощах справи і жодним чином не закріпили це документально. У підсумку згадані приймачі стали власністю конкретних людей (принаймні вони так вважають) і виник конфлікт між керівництвом госпіталю й солдатами, котрі виписувалися. Щось подібне трапилося і в одному військовому підрозділі, куди передали нетбук. Це стало для нас добрим уроком: є речі, які треба дарувати конкретним людям, а є ті, які повинні належати військовій частині, госпіталю, іншій структурі, аби ними могли користуватися всі.

А загалом волонтери зізнаються: попри проблеми (зокрема законодавчі та юридичні), вони не жалкують, що взяли за цю благородну справу.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ